

המהפכה!

הידידים

סגן ראש הממשלה ושר החינוך והתרבות יגאל אלון מחבק את איציה ממבוש במסיבת יום ההולדת. הרמטכ"ל, חברי הכנסת, אמנים, מנהיגי ההסתדרות ואישי ציבור באו לחוג עם איציה את יום ההולדתו ה-50, שנחגג במלון רמת אביב. "ומה שנוגע לנושא האחרון, הוא הכתיר תו לנשיא לכל העדה, על כך אין עוררין ואנו ממנים אותו היום לנשיא מוכתר, בלתי מעורער, ללא מהפכות-חצר ושפיכות-דמים."

עזר מקפל כנפיים -

אני פורש אותך!

כבוד הנשיא איציה לבית ממבוש, קם לשאת את חברו. בידו חרב ועל ראשו צילינדר. בפיו סיגר ובידו כוסית ויסקי. "לא מספיק שטרחת והנעתי לגיל 50, זעם איציה, "בארץ בימים כאלה, אני עוד צריך לנאום? בן 50 זאת חתייה. זה גיל שאתה לא יכול להתקבל לצעירי מפא"י!" צעיר או לא צעיר, כיאה לנשיא אמיתי, חגג איציה גם את קבלת רשיון הטייס ש" לו. "בזמן שעזר וייצמן מקפל את כנפיו. אני פורש אותך. וייצמן כבר לא ימות בי מטוס, אבל לי יש הרבה סיכויים." וכך, בין לגימה ללגימה, המשיך הנשיא החדש להטיף תורה לתלמידיו: "למה אתם לא מפריעים לי. אני רואה פה הרבה אנשים שהרסתי להם מסיבות יוצאות מהכלל. ולי אף אחד לא מפריע. תפריעו! תשתוללו! שימחו! יום חג היום לישראל!" ומסיים איציה: "אני מאחל לכם לבוא לי מסיבת המאה שלי. אבל אני לא ממנהר."

נשיא החתיכות

יומ־הולדתו ה-50 של מוכתר כפר האמנים עין-הוד, איציה ממבוש, נחוג ברוב הדר ופאר. ועד ציבורי דאג להכין את המסיבה.

ציבורי למען כבוד הנשיא.

הנשיא יושב. דממה. הטכס הרשמי מתחיל. הכל לפי התוכנית כפי שפורטה בכרטיס ההזמנה הסודי: "נחוג עם וברוב פאר ובעיסקת חבילה את:

- א. הכנסתו בביתו של אברהם אבינו.
 - ב. היותו לבר מצווה.
 - ג. נישואיו עם בח"ל אביבה לבית מרגי לית מדטרויט (תש"ך).
 - ד. מינויו כנשיא לכל חייו ללא עוררין.
 - ה. יום-הולדתו ה-50 (תר"פ-תש"ל)."
- נציג העדע המהפכני, עמיקם גורביץ: "היה זה בימי הרעב הגדול ברוסיה. הוא נולד. בגלל המצב לא ניתן היה לקיים לרך הנוול ברית-מילה כראוי. בין פוגרום לי פוגרום הכריזו רבני אוקריאנה על הסכמי הם לברית בהיפון, לצאת ידי חובה, שי יתוקן בבה העת.
- "בגיל חמש עלה חתן היובל לישראל. לעיירה נידחת ושמה כפר-סבא. ושם היה ירא שמיים ומקיים מיצוות, ובהיותו לבר מצווה, הופיע שם בעיירה הזאת בהכרתה שאיש לא זיהה אותה. גם דבר זה טעון אישור נוסף.

"הידד"

זעק קהל האורחים כשכנס חתן השמחה איציה ממבוש, כש לפניו צועד הבמאי שמואל בונים עם נס בידו. עלמות-חן מנפופה במניפות ליוו את כניסתו של איציה. משך דקות ארוכות עמד הקהל על רגליו ואחז את איחוליו לעברו של איציה ממבוש: "מזל טוב!" "עד מאה ועשרים!", "כה לחיי" וברכות דומות אחרות.

מנוחת הלוחם

איציה ממבוש נח. החלק הי רשמי, בו נאמו חיים חפר, מרסל ינקו ו בנימין גלאי, נגמר. השתייה כדת החלה.